

2. Філіппова Л.Л. Педагогічні умови формування інформаційної культури майбутніх фахівців економічного профілю.
3. Болубаш Н.М. Формування професійної компетентності майбутніх економістів засобами мережових технологій : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Ялта, 2011. – 20 с.
4. Петльована Л.Л. Педагогічні основи професійної адаптації студентів-економістів засобами новітніх інформаційних технологій : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Хмельницький, 2008. – 20 с.
5. Красікова Т.І. Організація навчального процесу у коледжі економічного профілю : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Харків, 2002. – 22 с.
6. Баловсяк Н.В. Формування інформаційної компетентності майбутнього економіста в процесі професійної підготовки : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2006. – 28 с.
7. Коваль Т.І. Теоретичні та методичні основи професійної підготовки з інформаційних технологій майбутніх менеджерів-економістів : авто-

- реф. докт. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2008. – 44 с.
8. Падалка О.С. Професійно-економічна підготовка майбутніх учителів у вищих навчальних закладах : автореф. ... докт. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2009. – 46 с.
9. Бондарева Л.І. Навчальний тренінг як засіб професійної підготовки майбутніх менеджерів організацій в економічних університетах : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Київ, 2006. – 22 с.
10. Смілянець О.Г. Підготовка майбутніх фахівців фінансово-економічного профілю до розв'язування творчих фахових задач засобами інформаційних технологій : автореф. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. – Вінниця, 2006. – 24 с.
11. Дутка Г.Я. Фундаменталізація математичної освіти майбутніх економістів : монографія / Г.Дутка. – К. : УБС НБУ, 2008. – 478 с.

Стаття надійшла до редколегії 14.11.16

Загородная Алла, канд. пед. наук, доц.,
Международная академия управления персоналом, Киев

ПРОБЛЕМА ПОДГОТОВКИ ЭКОНОМИСТОВ В НАУЧНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ТЕОРИИ

В статье анализируются проблемы профессиональной подготовки специалистов экономической отрасли отраженные в педагогической теории. Раскрыта сущность и особенности проблем профессиональной подготовки специалистов экономической отрасли, которые исследуются в различных аспектах в контексте изучения истории организации и сущности учебно-воспитательного процесса в учреждениях всех уровней и типов именно экономического направления. Проанализированы научно-теоретические источники, свидетельствующие о разных направлениях, межотраслевую направленность и всесторонность возрастного контингента исследуемых по проблеме формирования специалистов экономического профиля. Рассмотрено профессиональную направленность обучения будущих экономистов на основе различных моделей профессиональной подготовки специалистов экономической отрасли в высших учебных заведениях Украины.

Ключевые слова: инновационная культура, профессиональная компетентность будущих экономистов, развитие экономического образования, профессиональная подготовка, составляющая экономической подготовки студентов.

Zagorodnya Alla, PhD, Assoc. Prof.,
International Academy of Personnel Management, Kyiv

THE PROBLEM OF TRAINING ECONOMISTS IN SCIENTIFIC AND PEDAGOGICAL THEORY

The article analyzes the problems of professional training of the economic sector that recorded in pedagogical theory. The essence of the problem and features professional training Economic sectors that studied in various aspects in the context of the study of the history and nature of the educational process in schools of all levels and types is economic orientation. The analysis of scientific and theoretical sources that indicate different directions, multidisciplinary focus and comprehensiveness age contingent investigated the problem of forming specialists in economics. Considered professional orientation training future economists from different models of professional training of the economic sector in higher educational institutions of Ukraine. Pedagogical conditions that ensure professional orientation training based on interdisciplinary connections: implementation of the principle mizhpredmetnosti in the content curriculum (content of training programs provided two components: the required and optional); improving methods of training sessions (simulation of problem situations of economic content, including a lecture solve applied problems, the economic interpretation of certain mathematical concepts), providing independent interdisciplinary orientation of teaching and learning of students (including in individual tasks and homework economic content, writing scientific essays on economic subjects), the integration of mathematical and economic subjects by means of information technology (development of mathematical problems of economic content, which can be solved by computer means introduction in the educational process and laboratory studies binary).

Keywords: innovation culture, professional competence of future economists, development of economic education, training, economic training component of students.

УДК: 316.64

Ліна Какуша, студ.
Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНОМОВНОЇ ТА РОСІЙСЬКОМОВНОЇ МОЛОДІ В ЕТНІЧНОМУ ПРОСТОРІ

У статті представлено емпіричне дослідження психологічних особливостей самовизначення студентської молоді в етнічному просторі залежно від мовного фактору. Проаналізовано складові соціальної ідентичності та визначено місце етнічної ідентичності в її структурі. Розкрито емоційно-ціннісний компонент етнічних автостереотипів та гетеростереотипів щодо "типового українця" та "типового росіянина". Визначено рівень етнічної ідентифікації, спрямування етнічних вподобань студентів.

Ключові слова: самовизначення студентської молоді, етнічна ідентифікація, авто- та гетеростереотипи.

Постановка проблеми. Процес самовизначення молодшої людини в культурному контексті неухильно пов'язаний із становленням її соціальної ідентичності. Феномен ідентичності визначається сучасними дослідниками як збереження і підтримання особистістю власної цілісності, тотожності, нерозривності історії свого життя [5]. Е. Еріксон, засновник вчення про розвиток людини і становлення ідентичності через проходження низки психосоціальних криз, в спрощеному вигляді описував ідентичність як тотожність людині самій собі.

Такі зарубіжні психологи, як Дж. Мід, Г. Теджфел, Дж. Тернер розглядали ідентичність як соціальне яви-

ще і динамічне утворення, що під впливом навколишнього середовища зазнає модифікацій. За визначенням А. Теджфела, соціальна ідентичність – це та частина Я-концепції індивіда, яка виникає з усвідомлення свого членства в соціальній групі разом із ціннісним і емоційним значенням, що надається цьому членству [3].

Тобто на розвиток соціальних ідентичностей значний вплив справляє соціальний контекст. В Україні склалась цікава ситуація: на території нашої держави наявна двомовність населення. Мова несе за собою особливості культури, світобачення. Крім того, провідним чинником становлення етнічної, національної ідентичності є мова.

© Какуша Ліна, 2017

З цієї позиції актуальним є аналіз психологічних особливостей самовизначення україномовної та російськомовної молоді залежно від мовного фактору.

Мета статті – висвітлення результатів емпіричного дослідження психологічних особливостей самовизначення україномовної та російськомовної молоді в етнічному просторі.

Методика та процедура дослідження. Для реалізації дослідницької задачі використаний опитувальник, що був сформований на основі результатів досліджень Інституту соціальної та політичної психології. Соціальну ідентичність визначали на основі вибору респондентами тих, чи інших ознак з-поміж 15 запропонованих варіантів ідентичності. Респондентам було запропоновано дати відповідь на запитання "Ким Ви почуваетесь насамперед?". Для оцінки емоційно-ціннісного компоненту етнічних авто- та гетеростереотипів щодо "типового українця" та "типового росіянина", визначення рівня ідентифікації із групою, та етнічних вподобань був використаний "Діагностичний тест ставлень" Г. Солдатової.

Дослідження проводилось на базі Київського національного університету імені Тараса Шевченка (студенти фізичного факультету та факультету психології) та Одеського національного університету імені І. І. Мечникова (сту-

денти геолого-географічного факультету та факультету психології). В дослідженні взяли участь 120 осіб, 60 україномовних та 60 російськомовних студенти, з яких 49 (41 %) осіб чоловічої та 71 (59 %) особа жіночої статі віком 17–23 роки.

Для обробки отриманих даних були використані такі методи математичної статистики: застосований частотний аналіз, кореляційний аналіз (коефіцієнт Пірсона), t-критерій Стьюдента для незалежних вибірок, критерій Мана-Уїтні (u-критерій). Результати оброблялись за допомогою комп'ютерної програми статистичної обробки даних – SPSS 15.0.

Аналіз та інтерпретація результатів дослідження.

В результаті проведення частотного аналізу визначено найбільш актуальні самовизначення респондентів (рис. 1). Серед них "член своєї сім'ї" (23,2 %), "представник сучасного покоління" (15 %), "громадянин України" (14,7 %), "українець" (11,3 %). При чому ідентифікація за власне етнічними, політичними ознаками не є найбільш актуальною. Спочатку студенти відносять себе до найближчого оточення – сім'ї, потім до представників сучасної спільноти. Наголошуючи таким чином на молодості, прогресивності, на сучасність власних поглядів.

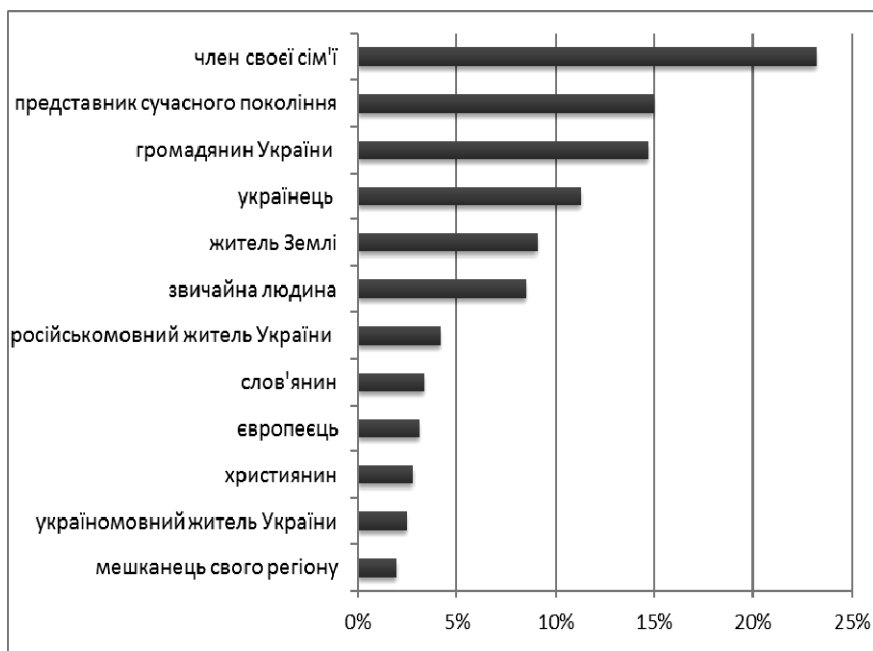

Рис. 1. Складові соціальної ідентичності студентської молоді

Далі йдуть ознаки, що описують громадянство, етнічність стійко закріпились в структурі соціальних ідентичностей. За ними категорії "житель Землі" та "звичайна людина", що характеризуються нейтральним емоційним забарвленням, відсторонені від національних ознак.

Для того, щоб виявити статистично значущі відмінності між двома вибірками застосований непараметричний критерій Мана-Уїтні (u-критерій). За результатами аналізу було виділено лише дві категорії за якими наявні відмінності на статистично значимому рівні ($p \leq 0,05$). Це категорія "українець" з частотою зустрічей на україномовній вибірці 50 %, а на російськомовній – 16,7 %. При цьому рівень статистичної значущості дорівнює 0,001 Sig. (2-tailed). Тобто різниця статистично значима. Та категорія "житель Землі", яка частіше зустрічається у представників російськомовної вибірки (частота 35 %), ніж в україномовної (18,3 %) на рівні 0,04 Sig. (2-tailed). Що графічно відображає рис. 2.

Даний факт можна пояснити тим, що категорія "українець" несе яскраве етнічне, національне забарвлення. А отже, україномовні жителі в більшій мірі ідентифікують себе із представником українського народу. В той час як російськомовні надають перевагу більш нейтральним визначенням, які не несуть етнічного характеру, наприклад, "житель Землі". Але даний висновок не поширюється на категорію "громадянин України", що актуальна як для російськомовної (36,7 %) так для україномовної (50 %) вибірки. Різниця в показниках не має статистичного значення. Отже, характеристики громадсько-політичного змісту актуальні для представників двох вибірок.

Варто зазначити, що категорія "російськомовний житель України" (4,2 %) майже вдвічі переважає за кількістю виборів категорію "україномовний житель України" (2,5 %). Це можна пояснити тим, що україномовні студенти надають своїй мовній належності менше уваги,

ніж російськомовні. Вони живуть в Україні, розмовляють українською, для них це звичайний факт, що не несе в собі суперечностей. Немає необхідності додатково наголошувати на важливості цієї категорії. Інша ситуація склалась із російськомовними студентами, для яких

мова спілкування є більш значимим ідентифікаційним фактором в структурі соціальної ідентичності. Український науковець В. О. Васютинський говорить про наявність російськомовної спільноти в Україні, яка має своє колективне самовизначення [1].

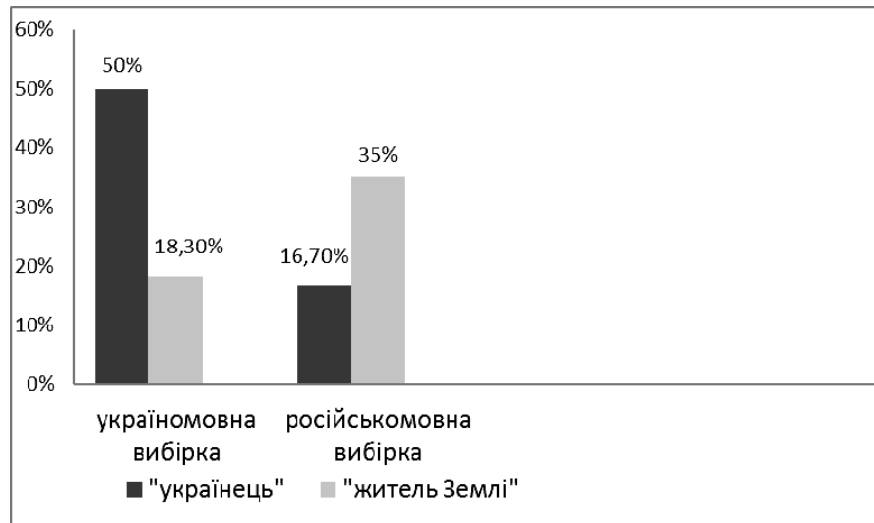

Рис. 2. Відмінності у виборах категорій російськомовних та україномовних студентів

Під час аналізу отриманих даних був обрахований діагностичний коефіцієнт стереотипу, що характеризує знак і величину загальної емоційної орієнтації суб'єкта по відношенню до себе, ідеалу, "типового українця" та "типового росіянина".

Аналіз середніх значень показує, що загалом на вибірці домінують позитивні оцінки, які реалізуються у відношенні до себе (0,18), ідеалу (0,33) та "типового українця" (0,20). Проте щодо "типового росіянина" наявний негативний стереотип сприймання з невеликим коефіцієнтом (-0,06). Це означає, що типового представника російського народу наділяють негативними характеристиками. Такими як "агресивний", "лицемірний", "нав'язливий". Дане явище пояснюється соціально-політичною ситуацією в країні, напруженими стосунками із сусідньою державою, висвітленням інформації через ЗМІ. Аналіз мінімальних значень також доводить, що найнижчими балами респонденти наділяють представників російської національності. Проте значення

негативного стереотипу в середньому по групі не є критичним, все ж таки, воно наближене до нуля. Адже на вибірці наявні як високі позитивні, (0,44) так і негативні бали (-0,50). Тобто наявний амбівалентний характер ставлень в цілому по вибірці. Для ширшого дослідження цього явища необхідно порівняти середні значення гетеростереотипу серед україномовних та російськомовних респондентів, студентів різних вузів, чоловіків та жінок. Щодо сприймання "типового українця", то тут прослідковується стійкий позитивний автостереотип (0,20). В середньому, емоційна орієнтація спрямована на позитивний полюс, респонденти схильні наділяти типового українця якостями позитивного характеру. Тут можна говорити про наявність етноафіліативних тенденцій та позитивної етнонаціональної ідентичності.

Порівнюючи середні значення представників російськомовної та україномовної вибірки прослідковується цікава закономірність (рис. 3).

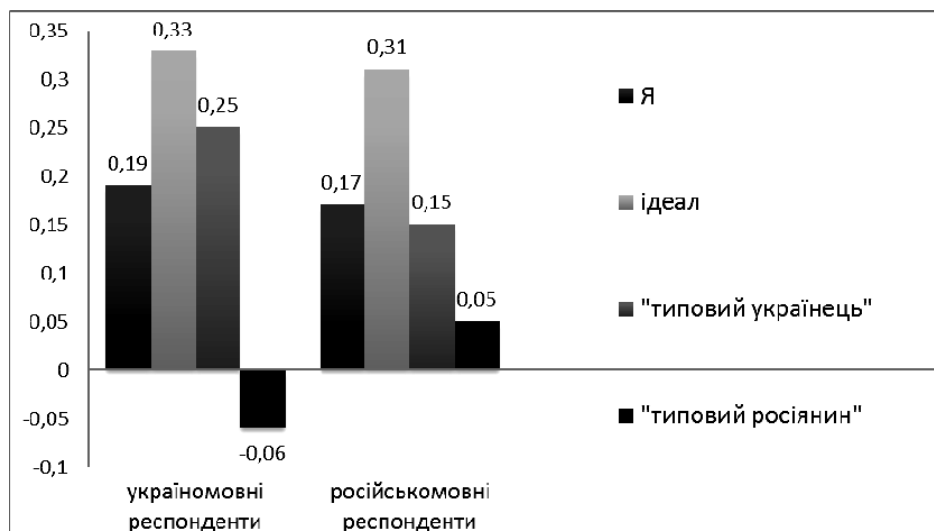

Рис. 3. Співвідношення середніх значень коефіцієнтів стереотипів

Наявна різниця лише у вираженості ознаки. Описана різниця являється статистично значимою, для порівняння середніх двох вибірок застосований t-критерій Стюдента для незалежних вибірок, як ілюструє табл. 1. Відмінності статистично достовірні на високому рівні значимості ($p \leq 0,001$). Критерій рівності дисперсій Лівена (Levene's Test) вказує та не, що дисперсії двох розподілів статистично значимо не розрізняються ($p \leq 0,718$). Це може пояснюватись тим, що україномовні

студенти в більшій мірі ідентифікують себе із представником українського народу в етнічній площині. Для того, щоб підтримувати позитивну етнопатеріальну ідентичність україномовні респонденти наділяють "типового українця" позитивними характеристиками. Це твердження справедливе і для російськомовних респондентів, щоправда рівень прояву даної стратегії проявляється не так виражено.

Таблиця 1

Психологічні відмінності емоційно-оціночних стереотипів україномовної та російськомовної молоді

Показники	Групи досліджуваних	Середнє значення	Стандартне відхилення	Рівень значущості
"Я"	україномовні	0,19	0,090	0,267
	російськомовні	0,17	0,123	
"ідеал"	україномовні	0,33	0,092	0,215
	російськомовні	0,31	0,111	
"типовий українець"	україномовні	0,25	0,120	0,001
	російськомовні	0,15	0,119	
"типовий росіянин"	україномовні	-0,06	0,163	0,008
	російськомовні	0,05	0,188	

Аналіз авто- і гетеростереотипів виступає показником емоційно-оціночного компонента етнопатеріальності ідентичності. Так як діагностичний коефіцієнт стереотипу "типового українця" за середніми значеннями має позитивну валентність у представників обох вибірок, ми можемо стверджувати про наявність етнопатеріальних тенденцій, бажання належати до даної етнопатеріальності спільноти і позитивну емоційну оцінку її членів.

З аналізу даних випливає ще одна цікава закономірність. Україномовні респонденти наділяють "типового росіянина" більш негативними характеристиками (коефіцієнт гетеростереотипу -0,06), ніж російськомовні респонденти (0,05). Відмінності статистично достовірні на високому рівні значимості ($p \leq 0,008$). Це може пояснюватись тим, що частина російськомовних респондентів ідентифікує себе з представником російського народу за мовною ознакою. Тому стереотип сприймання типового росіянина має позитивний відтінок, але все ж наближений до нуля. Тобто на російськомовній вибірці домінує амбівалентний стереотип сприймання представників російського народу. Україномовні респонденти за середніми значеннями показують негативне емоційно-оціночне ставлення до "типового росіянина". З одного боку, це може пояснюватись особливостями соціально-політичної ситуації в Україні. З іншого боку, стратегією конструювання власної позитивної етнопатеріальності ідентичності.

Позитивна соціальна ідентичність будується на порівнянні інгрупи з аутгрупами. За Г. Теджфелом, інгрупа – група, до якої особа сама себе відносить, з якою ідентифікує себе, протилежна аутгрупі. Тобто своя група повинна сприйматися як більш приваблива в порівнянні з іншими. На основі одержаних даних можна припустити, що україномовні та російськомовні жителі України мають різні стратегії підтримання позитивної ідентичності. Україномовні наділяють росіянина негативними рисами і таким чином підтримують власну позитивну ідентичність, російськомовні ж деякою мірою ідентифікують себе з російським народом і тому наділяють їх типових представників більш позитивними рисами.

Так як у дослідженні беруть участь студенти університетів м. Києва та м. Одеси доцільно порівняти валентність та рівень вираженості етнічних стереотипів за категорією території проживання. Для порівняння середніх двох груп був застосований t-критерій Стюдента для незалежних вибірок.

Емоційно-оціночне ставлення за категоріями "Я", "ідеал" та "типовий українець" практично не відрізняються. Статистично значимі відмінності на рівні ($p \leq 0,001$) були виявлені лише за категорією "типовий росіянин". При цьому середнє значення гетеростереотипу студентів КНУ ім. Тараса Шевченка носить негативний полюс (-0,07), а середнє значення студентів ОНУ ім. І.І. Мечнікова позитивний полюс (0,05). Київські студенти наділяють типового представника російського народу психологічними характеристиками з негативним відтінком. Це можна пояснити сучасними реаліями соціально-політичного становища нашої країни. Фактично ми знаходимося в стані війни і типового росіянина сприймаємо як потенційного агресора. Проте тенденція негативної стереотипізації щодо представників російського народу не повторюється для студентів ОНУ ім. І.І. Мечнікова. Це свідчить про наявність інших детермінант у даного явища. Серед жителів м. Одеси значно більше російськомовного населення та етнічних росіян, ніж серед жителів м. Києва, хоча й тут вони досить широко представлені. Імовірно тому, що студент м. Одеси частіше зустрічається із етнічними росіянами, має вищий рівень мовної компетенції (російської мови) він толерантніше ставиться до представників російського народу. Хоча коефіцієнт стереотипу на вибірці м. Одеси складає 0,05. Його можна трактувати як амбівалентний гетеростереотип, емоційний вектор якого може змінюватись, залежно від ситуації.

Для аналізу етнопатеріальності ідентифікації та диференціації порівнювались співвідношення таких діагностичних коефіцієнтів як образ "Я" та "типовий українець". З цієї метою був визначений кореляційний зв'язок за параметричним критерієм Пірсона. Так як дані представлені в метричній шкалі, розподіл рівномірний (асиметрії та ексцесу не виявлено).

Між образом "Я" та образом "типового українця" наявна значима пряма кореляція середньої сили ($r = +0,408$), при рівні значимості ($p \leq 0,01$). Це означає, що чим вище досліджувані оцінюють свої характеристики, тим вище оцінка типового українця. Даний факт демонструє явище ідентифікації опитаних студентів із своєю етнопатеріальною групою, тобто досліджувані ідентифікують себе як українці. Визначаючи наявність у себе певних характеристик, оцінюючи рівень їх вираженості, студенти автоматично приписують подібні ознаки і типовим представникам своєї національності.

Разом з тим виявлена пряма слабка кореляція між образом "Я" та "типовим росіянином" ($r=+0,18$), при рівні значимості ($p \leq 0,05$). Це означає, що частина сукупної вибірки ідентифікує себе із типовим представником російського народу. Аби перевірити дану гіпотезу вирішено провести повторний кореляційний аналіз лише на російськомовній вибірці.

Аналізуючи отримані дані виявляємо значимі прямі кореляції між показниками "Я" та "типовий українець" ($r=+0,375$), при рівні значущості ($p \leq 0,01$) та між образами "Я" та "типовий росіянин" ($r=+0,361$), при рівні значущості ($p \leq 0,01$). Це дає можливість зробити висновок, що російськомовні респонденти в рівній мірі ідентифікують себе як з представниками українського так російського народу. Тобто студенти наділяли однаковими або схожими якостями типових українця та росіянина. Вони, ніби заперечують наявність відмінностей між представниками даних народів. Така стратегія може вважатися захисною, адже у цьому випадку респондентам не доводиться робити конкретний вибір між українцями та росіянами. Що ще раз доводить важливість мовного фактору у формуванні відчуття приналежності до визначеної спільноти.

Для визначення системи етнічних вподобань респондентів здійснено співвідношення показників образу "Ідеал" із типовими представниками української та російської етнічних груп за допомогою кореляційного аналізу.

Згідно з результатами, виділяється позитивне емоційне ставлення до типового українця, що не залежить від мови, якою спілкується респондент. Це підтверджує стійкий кореляційний зв'язок ($r=+0,396$) високого рівня статистичної значущості ($p \leq 0,01$). Тобто респонденти схильні наділяти ідеальний образ та образ пересічного українця подібними характеристиками. Кореляція між образами ідеалу та типового українця свідчить про наявність етноафіліативних тенденцій, задоволеність своїм етнічним статусом, наявність емоційного зв'язку з представниками української спільноти на обох вибірках.

Висновки. В результаті дослідження з'ясовано, що ідентифікація за етнічними та національними ознаками не являється найбільш актуальною. Спочатку студенти

відносять себе до найближчого оточення (сім'ї), далі наголошують на членстві в спільноті молодих людей. Лише потім з'являється ідентифікація за етнополітичними чинниками. Для україномовних респондентів характерна ідентифікація за власне етнічними ознаками, в той час як російськомовні частіше обирають самовизначення нейтрального характеру або ідентифікують себе за ознакою громадянства.

Етнічні стереотипи щодо типового представника російського народу мають різну полярність серед україномовних та російськомовних респондентів. Україномовні виявляють негативне емоційно-оцінне ставлення до "типового росіянина", в той час як російськомовні демонструють позитивний або ж амбівалентний стереотип сприймання. Дане явище пояснюється тим, що російськомовні респонденти певним чином ідентифікують себе з представниками російського народу. Для підтримання своєї позитивної ідентичності наділяють відповідними характеристиками представників двох народів, наголошуючи на їх незначних відмінностях. На обох вибірках, незалежно від мовного фактору, домінує позитивне ставлення до власної етнонаціональної спільноти із значним рівнем ідентифікації. Це означає, що респонденти прагнуть залишатися у ній, мають певний рівень внутрішньогрупової залежності та задоволені членством у власній групі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Васютинський В.О. Російськомовна спільнота в Україні: соціально-психологічний аналіз: монографія / за ред. В.О. Васютинського; Національна академія педагогічних наук України, Інститут соціальної та політичної психології. – Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2012. – 336 с.
2. Донцов А.И. Язык как фактор этнической идентичности / А.И. Донцов, Т.Г. Стефаненко, Ж.Т. Уталиева // Вопросы психологии. – 1997. – № 4. – С. 75–86.
3. Стефаненко Т.Г. Этнопсихология / Т.Г. Стефаненко. – М.: Институт психологии РАН, "Академический проект", 1999. – 320 с.
4. Хантингтон С. Кто мы? Вызовы американской национальной идентичности / С. Хантингтон. – М.: "Изд-во АСТ": "Транзиткнига", 2004. – С. 15–68.
5. Эрикссон Э. Идентичность: юность и кризис / Эрик Эрикссон; пер. с англ., ред. Толстых А.В. – М., 1996. – 344 с.
6. Yuki M. Culture and group processes / M. Yuki, M. Brewer. – Oxford: Oxford University Press, 2014.

Стаття надійшла до редколегії 07.11.16

Какуша Лина, студент,
Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ САООПРЕДЕЛЕНИЯ УКРАИНОЯЗЫЧНОЙ И РУССКОЯЗЫЧНОЙ МОЛОДЕЖИ В ЭТНИЧЕСКОМ ПРОСТРАНСТВЕ

В статье представлено эмпирическое исследование психологических особенностей самоопределения студенческой молодежи в этническом пространстве в зависимости от языкового фактора. Проанализированы составляющие социальной идентичности и определено место этнонациональной идентичности в ее структуре. Раскрыто эмоционально-ценностный компонент этнических авто- и гетеростереотипов о восприятии "типичного украинца" и "типичного русского". Определен уровень этнической идентификации, направленность этнических предпочтений студентов.

Ключевые слова: самоопределение студенческой молодежи, этническая идентификация, авто- и гетеростереотипы.

Kakusha Lina, student,
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

PSYCHOLOGICAL PECULIARITIES OF SELF-DETERMINATION OF UKRAINIAN-SPEAKING AND RUSSIAN-SPEAKING YOUTH IN ETHNIC CONTEXT

This article presents an empirical study of psychological peculiarities of self-determination of students in the ethnic context depending on the linguistic factor. Analyzed components of social identity and the place Ethnic identity in its structure. Reveals the emotional value component of ethnic auto and hetero stereotype on "typical Ukrainian" and "typical Russian". The level of ethnic identification, targeting ethnic preferences of students.

Keywords: self-determination of students, ethnic identification, auto- and hetero-stereotypes.